

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoV/8/2014
Identifikačné číslo spisu: 9513100170
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:9513100170.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Libora Duľu, JUDr. Jany Serboveja JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. P. I. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK - 1T 30/2013, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. P. I., zastúpený advokátom JUDr. Petrom Váčkom, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 4To 1/2014, a podľa § 382a, § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por., z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por. v znení neskorších predpisov a rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený 27. októbra 2014 takto

rozhodol:

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 4To 1/2014, bol porušený zákon

v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného Ing. P. I..

Napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) z 28. novembra 2013, sp. zn. PK - 1T 30/2013, bol obvinený Ing. P. I. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, na tom skutkovom základe, že

14. júna 2002 v Z. u člena predstavenstva L. Z. D. P. navodil dojem, že je oprávnený konať v mene L. Z. a dal mu pokyn k výberu finančnej hotovosti vo výške 1.000.000 Sk (33.193,92 Eur) na činnosť družstva, ktorý bol realizovaný D. P. z účtu L. Z. v ČSOB a.s. B., pobočka Z., číslo XXXXXX/XXXX, celú sumu odovzdal pred budovou banky Ing. I., ktorý si ponechal pre vlastnú potrebu sumu 900.000 Sk (29.874,53 Eur) a 17. júna 2002 bola suma 100.000 Sk (3.319,39 Eur) prijatá do pokladne L. Z. na meno D. P..

Špecializovaný trestný súd podľa § 37 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do II. nápravno výchovnej skupiny, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. januára 2011, sp. zn. 4T 4/04 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. januára 2012, sp. zn. 4To 9/2011, považoval za dostatočný.

Rozsudok Špecializovaného trestného súdu nadobudol právoplatnosť 14. januára 2014, kedy odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obvineného Ing. P. I. zamietol.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo obvinenému a jeho obhajcom doručené 27. januára 2014.

Špecializovaný trestný súd 31. marca 2014 predložil Najvyššiemu súdu dovolanie obvineného, ktoré podal obhajca JUDr. Peter Vačok na súde prvého stupňa 6. marca 2014 z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por. Odvolanie obvinený podal v zákonom ustanovenej lehote. Adresoval ho na Špecializovaný trestný súd 12. decembra 2013, pričom v ústave na výkon trestu odňatia slobody poštu prebrala a zaevidovala npor. Ing. D. F.. Odvolací súd, hoci zákonné dôvody na to neboli splnené, zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Oprávnené osoby sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili, hoci boli na túto možnosť podľa § 376 Tr. por. súdom prvého stupňa upozornené.

Na rozhodnutie o dovolaní obvineného sa aplikoval Trestný poriadok v znení novely zák. č. 262/2011 Z. z. v zmysle § 567j ods. 2 Tr. por.

Dovolací súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), podala ho oprávnená osoba (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde ho možno podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Splňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti v § 374 Tr. por.

Po preskúmaní spisu a prerokovaní veci na neverejnom zasadnutí dovolací súd považuje dovolanie za dôvodné. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por. naplnený bol, lebo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 4To 1/2014, bol porušený zákon v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného Ing. P. I..

Podľa § 382a Tr. por. účinného od 1. septembra 2011 dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por.

V zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod podľa § 371 Tr. por., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento

výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Konštrukcia a štruktúra jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por., resp. aj § 374 ods. 3 Tr. por. stanovuje, že opravný prostriedok mimoriadny proti právoplatným rozhodnutiam súdu vo veci samej, je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb.

Podľa § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por. dovolanie možno podať len, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

V zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 309 ods. 2 Tr. por. ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

V zmysle § 310 ods. 1 Tr. por. ak osoba oprávnená podať odvolanie je prítomná pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a poučená podľa § 309, predseda senátu umožní osobám oprávneným podať odvolanie vyjadriť sa a ich vyhlásenie o opravnom prostriedku sa zaznamená do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Ak má obžalovaný obhajcu, môže urobiť také vyhlásenie po porade s obhajcom. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní sa zaznamená, proti ktorému výroku rozsudku odvolanie smeruje, alebo že odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Osoba oprávnená podať odvolanie môže oznámiť, že zatiaľ sa k možnosti využitia odvolania nevyjadruje.

Podľa § 63 ods. 6 Tr. por. je lehota zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote
a/ podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť,
b/ urobené na súde alebo u prokurátora, ktorý má vo veci rozhodnúť,
c/ urobené príslušníkom ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo príslušníkom v služobnom pomere u jeho nadriadeného alebo služobného orgánu,
d/ urobené u riaditeľa ústavu, v ktorom je ten, kto urobí podanie, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo
e/ urobené ústne do zápisnice na ktoromkoľvek okresnom súde alebo u okresného prokurátora.

Podľa § 37 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení účinnom do 31. decembra 2013, sa korešpondencia odosielaná a doručená ako doporučená zásielka eviduje v evidenčnej karte korešpondencie odsúdeného. V evidenčnej karte korešpondencie odsúdeného sa eviduje aj korešpondencia uvedená v § 25 ods. 3 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. decembra 2013. V zmysle písm. d/ tohto ustanovenia nahliadnutie do korešpondencie je neprípustné, ak je zrejmé, že ide o korešpondenciu medzi odsúdeným a súdom.

Podľa § 2 ods. 3 rozkazu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Leopoldove č. 13/2011, ktorým sa určujú osoby na manipuláciu s korešpondenciou obvinených a odsúdených v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Leopoldove, evidovanie korešpondencie odsúdeného zabezpečuje pedagóg v zmysle § 37 ods. 5 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 368/2008 Z. z.

Citovanými ustanoveniami sa odvolací súd pri rozhodovaní dôsledne neriadil, keď dospel k záveru, že „z obsahu predloženého spisu možno spoľahlivo zistiť, že obžalovaný odvolanie voči citovanému rozsudku napriek tomu, že bol v jeho prítomnosti vyhlásený 28. novembra 2013 podal písomne až 27. decembra 2013 (č. l. 2269), a preto obžalovaný podal odvolanie po jej uplynutí“.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 2213) vyplýva, že obvinený aj jeho obhajcovia, ktorí boli prítomní pri vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, boli súdom poučení a zároveň vyzvaní, aby sa vyjadrili, pričom obvinený po porade so svojimi obhajcami uviedol, že si ponecháva lehotu 15 dní.

Odvolací súd správne uviedol, že lehota na podanie odvolania obvinenému skončila 13. decembra 2013 o 24.00 hod., pochybil ale, ak za smerodajný údaj považoval dátum na pečiatke podateľne súdu. Pre posúdenie včasnosti podaného odvolania nie je rozhodujúca podacia pečiatka, na ktorej je dátum 27. december 2013, lebo odvolanie nebolo podané na súde osobne. Obvinený Ing. I. sa v čase podania odvolania nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove. Potrebné je preto vychádzať z dátumu, kedy bolo podanie urobené u riaditeľa tohto ústavu v zmysle § 63 ods. 6 písm. d/ Tr. por.

Z evidenčnej karty odsúdeného Ing. I. vyplýva, že pedagogička npor. Ing. D. F. zásielku adresovanú Špecializovanému trestnému súdu ku sp. zn. 1T/30/2013 zaevidovala 12. decembra 2013 a nasledujúci deň korešpondenciu zaslala na poštovú prepravu, čo potvrdzuje obálka pripojená k odvolaniu obvineného s pečiatkou pošty na poštovej známke s dátumom 13. december 2013. Dovolací súd nemal pochybnosti, že obvinený podal odvolanie v lehote v zmysle § 63 ods. 6 písm. d/ Tr. por.

Odvolací súd neprerokoval odvolanie obvineného Ing. P. I. v merite veci, ale ho zamietol ako oneskorene podané podľa § 316 ods. 1 Tr. por. Naplnil tým dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného, zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol o odvolaní obvineného v merite veci.

Dovolací súd nerozhodol v intenciách § 380 ods. 2 Tr. por. o väzbe, pretože obvinený Ing. I. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. januára 2011, sp. zn. 4T 4/04 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. januára 2012, sp. zn. 4 To 9/2011, t. j. iným súdnym rozhodnutím v inej trestnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.